

Sygn. akt VU 271/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku, V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wiesław Jakubiec

Sędziowie/Ławnicy: -/-

Protokolant : Tomasz Kałuża-Herok

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2018 roku w Rybniku

na rozprawie

sprawy S. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o jednorazowe odszkodowanie

na skutek odwołania S. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 7 sierpnia 2017 roku

sygn. (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu S. W. prawo do jednorazowego odszkodowania w kwocie 1.618,00 zł (jeden tysiąc sześćset osiemnaście złotych) odpowiadającej 2 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy w dniu 30 kwietnia 2013 roku;
2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz ubezpieczonego kwotę 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

sygn. akt V U 271/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 sierpnia 2017 roku, znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu S. W. jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy z powodu nieprzedstawienia protokołu powypadkowego lub karty wypadku (vide akta organu rentowego).

Od niniejszej decyzji ubezpieczony wniósł odwołanie domagając się jej zmiany poprzez uznanie, że ubezpieczonemu należy się jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy. Wniósł także o przyznanie na jego rzecz kosztów postępowania (vide k.2-5).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał stanowisko wyrażone w decyzji. (vide k. 20

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczony był zatrudniony przez J. E. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) w okresie od 12.09.2011 r. do 31.12.2013 r. na stanowisku operatora wózka widłowego.

W dniu 30 kwietnia 2013 r. ubezpieczony wykonywał pracę przy napełnianiu prasy hydraulicznej, tj. wsypywał do worka granulatu parafiny, następnie brał worek z granulatem ważącym ok. 25 kg wchodził z nim po czterech ażurowych schodkach o łącznej wysokości 0,96 m, podnosił na wysokość klatki piersiowej ten worek i wsypywał do leja prasy hydraulicznej jednocześnie pociągając wąż, aby otworzyć lej. W pewnym momencie po podniesieniu worka i po wejściu po schodach na prasę hydrauliczną ubezpieczony poczuł ból w nadgarstku prawej ręki i ugiął się pod ciężarem unoszonego na wysokość ok. 1,30 m worka. Ubezpieczony pracował dalej, choć bolało go coraz bardziej. Próbował bardziej obciążać lewą rękę. Około godziny 7:00 w takiej przydziału do pracy osób rozpoczynających pracę o tej godzinie ubezpieczony przerwał brygadziście M. J. odprawę i zgłosił, iż coś mu się stało w rękę, która do tego czasu spuchła. Brygadziстка polecała mu dalsze wykonywanie zleconej pracy. Ubezpieczony myśląc, że tylko przeciążył rękę i z obawy o utratę zatrudnienia pracował jeszcze przez następne 2 tygodnie smarując rękę maściami przeciwbólowymi. Z uwagi na to że odczuwany ból w nadgarstku był coraz bardziej nie do zniesienia ubezpieczony w dniu 14 maja 2013 r. udał się do lekarza rodzinnego, który uznał, że to przeciążenie ręki i kazał odpoczywać oraz skierował do ortopedy, który również stawiając ww. diagnozę nakazał założenie blokady prawej ręki i wystawił mu zwolnienie lekarskie na 2 tygodnie. Później ortopeda zaordynował powtórzenie blokady. Ubezpieczony nie widząc poprawy udał się do innego ortopedy, który zlecił założenie ortezy. Dopiero 7.07.2013 r. przy kolejnej wizycie ortopedy przeprowadził badanie USG które ujawniło, że u ubezpieczonego jest zespół bólowy przedziału łokciowego nadgarstka prawego na tle zmian zwyrodnieniowo- przeciążeniowych i uszkodzenia kompleksu chrząstki trójkątnej (...). Ubezpieczony otrzymał skierowanie do Szpitala w P.. W dniu 12 lutego 2014 r. ubezpieczony przeszedł w tym Szpitalu zabieg. Z tego powodu ubezpieczony był niezdolny do pracy od 14 maja do 31 grudnia 2013 r. pobierając najpierw zasiłek chorobowy a następnie świadczenie rehabilitacyjne. Pracodawca nie sporządził protokołu powypadkowego z tego zdarzenia..

Dowód: akta organu rentowego, wyrok Sądu Rejonowego w Jastrzębiu Zdroju z dnia 25.10.2016 r. wraz z uzasadnieniem (sygn. akt IV P 92/14), wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach OZ w Rybniku z dnia 20.04.2017 r. z uzasadnieniem (sygn. akt IX Pa 16/17), przesłuchanie ubezpieczonego k. 41 tył

Decyzją z dnia 7 sierpnia 2017 roku, znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu S. W. jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy z powodu nieprzedstawienia protokołu powypadkowego lub karty wypadku .

Dowód: decyzja ZUS - akta organu rentowego

Ubezpieczony na skutek wypadku doznał zespołu bólowego przedziału łokciowego nadgarstka prawego na tle zmian zwyrodnieniowo- przeciążeniowych i uszkodzenia kompleksu chrząstki trójkątnej (...). Wynikiem długotrwałego przeciążenia nadgarstka prawego. Długotrwały uszczerbek na zdrowiu, który powstał na skutek tego wypadku wynosił 2% (pkt 132 załącznika do Rozporządzenia)

Dowód: opinia biegłego z zakresu ortopedii J. K. k.50-52; dokumentacja medyczna w aktach organu rentowego

Sąd Rejonowy w Jastrzębiu-Zdroju wyrokiem z dnia 25.10.2016 r. roku ustalił, iż zdarzenie z 30 kwietnia 2013 r. spełnia przesłanki wypadku przy pracy i odpowiedzialność za ten wypadek ponosi zakład pracy ubezpieczonego (sygn. akt IV P 92/14). Wyrok ten co prawda został następnie zmieniony przez Sąd Okręgowy w Gliwicach OZ w Rybniku w dniu 20.04.2017 r., jednakże uczyniono tak tylko z powodu jego przedwczesności. Sąd Okręgowy zgodził się z

ustaleniami faktycznymi sądu I instancji w zakresie w jakim ten sąd uznał, że zdarzenie z 30 kwietnia 2013 r. spełnia przesłanki wypadku przy pracy.

Dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Jastrzębiu Zdroju z dnia 25.10.2016 r. wraz z uzasadnieniem (sygn. akt IV P 92/14), wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach OZ w Rybniku z dnia 20.04.2017 r. z uzasadnieniem (sygn. akt IX Pa 16/17),

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci ww. dokumentów i przesłuchania ubezpieczonego, które Sąd uznał za wiarygodne, wzajemnie ze sobą korelujące i rzeczowe, a także w oparciu o dowód z opinii biegłego z zakresu ortopedii J. K., który wraz z dowodami z dokumentów wzajemnie się uzupełniają tworząc wyrazisty obraz całości sprawy. Do sporządzonej opinii strony nie wnosiły co do zasady żadnych zastrzeżeń.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009 r. Nr 167, poz. 1322 j.t. ze zm.) za wypadek przy pracy uważa się zdarzenie nagłe, wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą. Art. 2 pkt 13 ustawy stanowi, iż przez „uraz” należy rozumieć uszkodzenie tkanek ciała lub narządów człowieka wskutek działania czynnika zewnętrznego.

Jednocześnie, jak wskazuje Sąd Najwyższy, wprowadzenie do definicji wypadku przy pracy przesłanki urazu nie oznacza, że wykluczone jest kwalifikowanie istotnego pogorszenia stanu zdrowia jako urazu i wypadku przy pracy w rozumieniu art. 3 ust. 1 i art. 2 pkt 13 ustawy (zob. wyr. Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 2011 r., II PK 311/10, M.P.Pr. 2011/11/605-607). Nadto, Sąd Najwyższy uznał za racjonalne stanowisko, że mimo nadania nowego brzmienia definicji wypadku przy pracy przez połączenie jej z definicją urazu, nie było intencją ustawodawcy wyłączenie z zakresu wypadków przy pracy zdarzeń, których skutkiem są jedynie zmiany czynnościowe, a nie zmiany anatomiczne w stanie zdrowia pracownika. Uszkodzenie tkanek ciała lub narządów człowieka w pojęciu urazu należy rozumieć szeroko, a więc jako wszelkie zmiany w organizmie – nie tylko te o charakterze anatomicznym, ale także te, które wywołały zaburzenia czynnościowe organizmu, w tym zaburzenia psychiczne. Takie stanowisko pozwala wyróżnić uraz fizyczny i psychiczny. Uzasadnieniem takiego poglądu jest wykładnia funkcjonalna definicji urazu, który powinien obejmować wszelkie zmiany w stanie zdrowia wywołujące upośledzenie czynności organizmu i powstałe w związku z pracą (zob. wyr. Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2014 r., II UK 558/13, LEX nr 1551478).

W orzecnictwie Sądu Najwyższego utrwalił się także pogląd polegający na szerokim rozumieniu przyczyny zewnętrznej. Zgodnie z nim zewnętrzną przyczyną sprawczą wypadku przy pracy może być każdy czynnik pochodzący spoza organizmu poszkodowanego, zdolny – w istniejących warunkach – wywołać szkodliwe skutki (zob. wyr. Sądu Najwyższego z dnia 18 sierpnia 1999 r., II UKN 87/99, OSNP 2000/20/760). (...) niedopuszczalne jest przyjęcie, że jeżeli poszkodowany nie jest w stanie wykazać innej (dodatkowej) przyczyny zdarzenia (wypadku komunikacyjnego), to wynika z tego, że wyłączną przyczyną jest przyczyna tkwiąca w jego organizmie. (...) w wielu przypadkach (...) można jedynie spekulować, co było przyczyną wypadku komunikacyjnego (zob. wyr. Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2009 r., I UK 336/08, M.P.Pr. 2009/8/439-441). Przyczyną zewnętrzną może być nie tylko narzędzie pracy, maszyna, siły przyrody, ale także praca i czynności samego poszkodowanego, np. potknięcie się, niefortunny odruch (zob. wyr. Sądu Najwyższego z dnia 12 listopada 2008 r., I UK 96/08, LEX nr 678010). Sąd orzekający w pełni podziela powyższe stanowisko.

Jednocześnie, uszczerbek na zdrowiu pracownika spowodowany czynnikiem samoistnym może stanowić wypadek przy pracy, jeżeli został wywołany nadmiernym w okolicznościach danego wypadku wysiłkiem lub stresem. W szczególności, fakt występowania u pracownika schorzeń samoistnych nie wyklucza uznania zdarzenia za wypadek

przy pracy, jeśli w środowisku pracy zaistniały czynniki przyspieszające bądź pogłębiające proces chorobowy (zob. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2016 r., I UK 236/15, LEX nr 2107086).

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, iż zdarzenie jakim ubezpieczony uległ w dniu 30.04.2013 r. roku stanowiło wypadek przy pracy.

Powstałe u ubezpieczonego uszkodzenie kompleksu chrząstki trójkątnej nadgarstka prawego ((...)) spowodowany został przyczyną zewnętrzną- zarzuceniem (uchwyceniem) ważącego ok. 25 kg worka z granulatem na prawy nadgarstek, który był już osłabiony wskutek nadmiernego wcześniejszego wysiłku fizycznego. Każdy człowiek ma indywidualną wrażliwość dotyczącą przenoszenia przedmiotów o określonej wadze. Normy ustawowe są podawane jako średnie. Praca wykonywana przez ubezpieczonego należała do prac ciężkich, a instruktą stanowiskowy przeprowadziła brygadziśka, która nie posiadała do tego uprawnień.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 oraz art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009 r. Nr 167, poz. 1322 ze zm.) ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy, natomiast za uszczerbek długotrwały – naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie (art. 11 ust. 2 i 3 ustawy).

Jak stanowi § 8 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz.U. z 2013 r. poz. 954) lekarz orzecznik ustala w procentach stopień stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu według oceny procentowej stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, zwanej dalej „oceną procentową”, która jest określona w załączniku do rozporządzenia.

Na podstawie pkt 132 załącznika do ww. rozporządzenia, wysokość stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu praworęcznego ubezpieczonego, u którego stwierdzono zespół bólowy przedziału łokciowego nadgarstka prawego na tle zmian zwyrodnieniowo- przeciążeniowych i uszkodzenie kompleksu chrząstki trójkątnej ((...)) wynosi od 1 do 10%. Z kolei jak stanowi pkt 1 Obwieszczenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej z dnia 14 marca 2017 r. (M.P. z 2017 r. poz. 283) w okresie od dnia 1 kwietnia 2017 roku do dnia 31 marca 2018 roku kwota jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej wynosi 809 zł za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczony na skutek wypadku cierpiał na zespół bólowy przedziału łokciowego nadgarstka prawego na tle zmian zwyrodnieniowo- przeciążeniowych i uszkodzenie kompleksu chrząstki trójkątnej ((...)) Długotrwały uszczerbek na zdrowiu, który powstał na skutek wypadku wynosi 2%.

Ustalając rodzaj i wysokość uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego Sąd podzielił w pełni opinię biegłego z zakresu ortopedii J. K., do której strony nie wnosiły co do zasady zastrzeżeń.

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne, działając na podstawie przywołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 kpc, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do jednorazowego odszkodowania w kwocie 1618 zł odpowiadającej 2 procentom długotrwałego uszczerbku na zdrowiu związanego z wypadkiem przy pracy z dnia 30.04.2018 roku.

O kosztach zastępstwa procesowego stron orzeczono na mocy art. 98 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy i na podstawie § 9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804) w brzmieniu obowiązującym w dacie wszczęcia postępowania. Organ rentowy przegrał spór z ubezpieczonym, wobec czego winien zwrócić na mu rzecz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 180 zł.